

SUNT FÖRNUFT I EUROPA

Kristillisdemokraatit
Kristdemokraterna

EU-VALPROGRAM 2024

FÖRNUFTETS RÖST I EUROPA!

Efter andra världskriget byggde de kristdemokratiska grundarna av Europeiska unionen en gemenskap som skulle förena nationerna och säkra freden i Europa. EU tog sina första steg inom ekonomiskt samarbete och det ömsesidiga beroende som detta medförde. Med tiden gav detta fredsprojekt upphov till samarbete inom allt fler områden inom politiken. Gradvis har det omgärdats av en regleringsdjungel och ett brett ekonomiskt ansvar.

Behovet av att säkra fred och stabilitet i Europa har starkt betonats på nytt under de senaste åren. Allt påverkar allt i en globaliserad värld. Konsekvenserna av det nuvarande sättet att leva syns i både allvarliga ekonomiska och miljömässiga utmaningar.

I Europa är den offentliga ekonomin kraftigt skuldsatt och i många medlemsstater är befolkningens åldersstruktur kraftigt snedfördelad. Det bästa sättet att svara på allvarliga globala utmaningar är att fokusera våra resurser på att hantera hot och ta tillvara möjligheter. EU måste agera överallt för att främja frihet, demokrati, mänsklig värdighet och mänskliga rättigheter.

I många frågor har vi i EU lyssnat till förnuftet. Förslag som är främmande för vardagen och medför orimliga kostnader och merarbete för medlemsländerna eller deras företag förstärker bara EU-kritiken. Unionens önskan att stärka sina egna resurser, öka antalet delegerade förordningar, roffa åt sig mer beslutsmyndighet och lägga allt fler skyldigheter och kostnader på medlemsländerna kommer sannolikt att undergräva stödet för EU.

Betydelsen av EU:s inflytande kan inte överskattas. Det är viktigt för Finland att ha ett nära samarbete med medlemsstater med liknande mål. Även en liten medlemsstat kan göra skillnad, men hemläxan måste göras bra, man måste vara på rätt plats vid rätt tidpunkt och spela mot samma mål på alla nivåer.

Europeiska unionen måste återvända till sina rötter! Vi måste koncentrera oss på de frågor som verkligen är gränsöverskridande och som är till gemensam nytta för medlemsstaterna.

Det kommande EU-valet är mycket viktigt just när det gäller de centrala linjevalen. Vilken typ av parlament och kommission som väljs kommer att avgöra inriktningen på den inre marknaden, säkerheten, jordbruket, invandringen, klimat- och miljöpolitiken och om skogspolitiken förblir i våra nationella händer.

Under mer än tusen år förenades Europa av den judisk-kristna människosynen, kyrkan och kulturarvet från antiken och upplysningstiden. Vi måste fortsätta att hålla fast vid detta arv av

värderingar - annars löper hela Europa stor risk att förlora sin själ. Detta val är också ett värdeval.

Rösta på KD:s kandidat för att få in det finska förnuftets röst i Europaparlamentet!

Sari Essayah

Ordförande för kristdemokraterna, minister, parlamentsledamot, f.d. ledamot av Europaparlamentet

A) EN VISION FÖR EUROPA OCH UNIONEN

Europeiska värderingar och grundläggande rättigheter

Europas välstånd och civilisation, mänskliga rättigheter och demokrati är starkt grundade på den judisk-kristna synen på mänskligheten och dess värdearv. Begrepp som varje människolivs värde, jämlikhet mellan människor och vikten av kärlek till nästan har format de europeiska samhällenas värderingar och påverkat hur enskilda människor behandlas.

Ett alltmer mångkulturellt Europa behöver fortfarande en tydlig riktning som bygger på denna hållbara värdegrund och som bäst kommer att säkra villkoren för ett gott och balanserat liv i framtiden. Om Europeiska unionen ska förbli en värdegemenskap måste den också förbli trogen de värderingar som Europa byggdes på.

Kristdemokraterna i Finland är medlemmar i Europeiska folkpartiet (EPP). EPP:s grundläggande värderingar är enligt partiets principprogram människolivets värde i alla dess skeden, frihet och ansvar, jämlikhet och rättvisa, sanningsenlighet, solidaritet och subsidiaritet. En kristen syn på människan är utgångspunkten för dessa värderingar. Att uppnå det gemensamma bästa är deras yttersta mål.

Samhällen som bygger på hållbara värderingar är socialt rättvisa, säkerhets- och fredsskapande, samhälls- och familjevänliga, företagsamma och innovativa, konkurrenskraftiga och ekonomiskt ansvarstagande. Det är samhällen där individer känner ansvar för sina egna liv, men också för varandra och miljön, och respekterar gemensamma regler.

EU måste främja rättsstatsprincipen och de mänskliga och grundläggande rättigheterna i sina medlemsstater och stärka övervakningen av deras genomförande. Lagstiftningen måste bygga på en kompromisslös respekt för mänsklig värdighet och grundläggande rättigheter.

En god rättsstat och demokrati är förutsättningar för att upprätthålla det sociala förtroendet. Den underbyggs av ett rikt medieutbud som förhindrar bubbel och konfrontation mellan grupper av människor, och av en flerstämmig samhällsdebatt där åsikter i svåra frågor kan uttryckas öppet i en atmosfär av ömsesidig respekt.

Yttrandefriheten måste spela en framträdande roll inte bara i samhällsdebatten utan också inom vetenskap och konst. Alla måste ha rätt att uttrycka sin övertygelse och att byta religion.

Allt fler människor som bor i EU-länderna har en annan kulturell bakgrund än den så kallade "infödda" befolkningen. För att skapa social tillit krävs en ökad förståelse för kulturer och religioner, religiös läskunnighet och en dialog om värderingar och religioner.

Vi vill främja en socialt, etiskt och ekologiskt hållbar marknadsekonomi i unionen som förbättrar medlemsstaternas konkurrenskraft och försörjningstrygghet genom att investera i gemensamma projekt med tydligt mervärde för medlemsstaterna, t.ex. gemensamma forskningsprojekt och infrastrukturprojekt.

Vid beslutsfattandet måste hänsyn tas till principerna om hållbar utveckling. Det gemensamma bästa måste eftersträvas genom medel som skyddar människovärdet och främjar människors fysiska, psykiska och sociala välbefinnande, förbättrar förutsättningarna för ett bra vardagsliv för familjer och skyddar miljön och den biologiska mångfalden.

- Europas judisk-kristna värdearv måste värnas. EU måste agera för att främja frihet, demokrati, människovärde och mänskliga rättigheter.
- Unionen måste stärka och stödja respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i alla medlemsstater. Rätten till liv är grunden för alla andra rättigheter.
- EU måste vara en moralisk ledare när det gäller att söka lösningar på internationella problem, särskilt brott mot de mänskliga rättigheterna, och arbeta för yttrandefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet.

EU:s politik, beslutsfattande och utvidgning

Europeiska unionens inflytande har utvidgats till att omfatta allt fler nya områden av livet, samhället och beslutsfattandet. EU:s regionala utvidgning har medfört ett stort antal mycket olika medlemsstater.

Länderna på västra Balkan, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro, Nordmakedonien och Serbien, samt Kosovo, vars självständighet inte har erkänts av alla EU-medlemsstater, håller för närvarande på att förbereda sig för EU-medlemskap. Andra kandidatländer är Moldavien, Georgien, Ukraina och Turkiet. Utvidgningsrelaterade frågor, och i synnerhet Ukrainas eventuella anslutning till EU, kommer att vara viktiga frågor att ta itu med under de kommande åren. En anslutning av dessa länder skulle få stor inverkan på EU:s beslutssystem, finansiering, sammanhållningspolitik, livsmedelsmarknader och jordbrukspolitik.

Godkännande av nya medlemsländer kräver enhällighet från de gamla medlemsländerna. För de nya medlemsstaterna får EU:s kriterier och principer för medlemskap inte äventyras, och anslutningsprocesserna får inte påskyndas, till exempel av politiska ambitionsskäl.

Europeiska unionen, liksom andra institutioner, är inte ett mål i sig, utan dess uppgift är att tjäna medlemsstaterna och deras medborgare. Människor i EU-länderna ser sig fortfarande först och främst som medborgare i nationalstater: vi upplever våra liv främst lokalt och på vårt

modersmål. En överambitiös integration har redan lett till att en stor medlemsstat har dragit sig ur unionen, och det finns en möjlighet att en liknande situation kommer att uppstå igen.

I den interna maktfördelningen inom EU (mellan kommissionen, parlamentet och rådet) har endast rådsmedlemmarna, dvs. medlemsstaternas ministrar, inte bara makt utan också parlamentariskt ansvar i sina egna länder. Europeiska rådet måste som samarbetsorgan mellan medlemsstaterna spela den viktigaste och mest centrala rollen i maktbalansen mellan EU:s institutioner, som den vägledande kraften bakom den europeiska politiken.

Kunskapen om EU:s verksamhet och betydelse är fortfarande begränsad, och övervakningen av EU:s beslutsfattande är tyvärr liten. Dessutom minskar antalet finländska tjänstemän i EU:s organ. För att stärka demokratin och subsidiariteten måste EU:s beslutsstruktur vara redo att utvecklas.

Vi är inte för gemensamma europeiska kandidatlistor för valen till Europaparlamentet: det skulle innebära att fler företrädare skulle komma från de större medlemsstaterna.

EU vägleds av tre viktiga principer. Principen om tilldelade befogenheter innebär att EU endast kan agera inom ramen för de befogenheter som tilldelats unionen genom fördragen. En annan viktig princip är närhetsprincipen, som innebär att beslut ska fattas så nära de människor som berörs av dem som möjligt. Denna princip kallas också subsidiaritet. Den motiverar en åtgärd från unionens sida endast om målen för åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och därför bättre kan uppnås på unionsnivå än på nationell, regional eller lokal nivå. Denna princip är kärnan i kristdemokratiskt tänkande. Samhället byggs upp nedifrån och upp, från familjen och det lokala samhället till kommun-, provins-, nationell- och EU-nivå.

Den tredje viktiga principen är proportionalitetsprincipen, enligt vilken EU-åtgärder måste vara lämpliga och nödvändiga för att uppnå det önskade resultatet och inte får innebära en oproportionerlig börda för den enskilde i förhållande till målet.

Subsidiaritetsprincipen och andra grundläggande EU-principer måste respekteras i mycket högre grad. Makt får bara överföras till de högre strukturerna om det är nödvändigt, och de högre organen måste tjäna de lägre. Vi stöder inte utvecklingen av Europeiska unionen som en federal stat, utan vi vill bygga upp den som ett samarbetsorgan för oberoende medlemsstater. Frågor som hälsovård, social trygghet, utbildning, skogar, markanvändning och fysisk planering ligger inte inom EU:s behörighetsområde.

Under den senaste perioden har kommissionens befogenheter ökat, vilket till exempel återspeglas i antalet mycket detaljerade och ambitiösa förordningar och den stora ökningen av så kallade delegerade akter från kommissionen i olika frågor.

Den ursprungliga tanken med EU var att erkänna mångfalden av omständigheter och ekonomier i medlemsländerna. Nu fastställer kommissionen inte bara målet utan också medlen. Med tanke på EU:s regionala, historiska och klimatmässiga mångfald måste det allmänna tillvägagångssättet vara att ge medlemsstaterna mål (direktiv), men i subsidiaritetsens anda måste de tillåtas att besluta om medlen. EU-områdets framgång skapas genom att man erkänner medlemsstaternas särdrag.

Det har också förekommit en hel del dubbling av EU-lagstiftningen under de senaste åren. När samma mål och teman upprepas i flera förordningar blir resultatet en lagstiftning med flera lager som gör nationell tolkning och tillämpning nästan omöjlig.

Unionen måste utvecklas i linje med de befintliga fördragen. Ett öppnande av fördragen skulle göra det möjligt att ändra dem i en riktning som ökar solidariteten och överföringarna. Om fördragen ändras vill vi stärka EU som en union av självständiga medlemsstater och ministerrådets roll med egen initiativrätt.

- EU måste återgå till den fördragsbaserade gemenskap av suveräna stater som det ursprungligen skapades för att vara. EU måste sluta driva mot federalism.
- EU bör fokusera på de områden där samarbete kan ge ett betydande mervärde till nationell politik och ta itu med utmaningar där medlemsstaternas resurser inte räcker till.
- EU måste ta större hänsyn till medlemsstaternas särdrag. Fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna måste respekteras. Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna måste återupprättas.
- Kvaliteten på konsekvensbedömningen av EU:s beslut måste förbättras.
- Den politiska maktens centralisering till kommissionen måste upphöra. Kommissionens främsta roll är att övervaka tillämpningen och genomförandet av besluten.
- Kvalificerad majoritet, som försvagar små medlemsstaters ställning, bör inte utvidgas som en principfråga.
- Underrepresentationen av små medlemsstater i kommissionens administration måste åtgärdas genom ett systematiskt utbildnings- och rekryteringsprogram.
- Regleringen bör inte göras med artificiella referensår för att straffa länder som redan har gjort mycket för att uppnå målen.
- Det behövs lämpliga övergångsperioder för den nationella tillämpningen av EU-reglerna.
- EU:s utvidgning måste genomföras på ett ordnat sätt, samtidigt som unionens enhet bevaras och EU:s principer och kriterier för medlemskap följs. Sammanhållningsfinansieringen för de nya medlemsstaterna bör fasas in gradvis och koncentreras på att stödja regionens egna starka sidor.

B) EN ANSVARFULL EKONOMI OCH EN FUNGERANDE INRE MARKNAD.

EU:s ekonomiska och monetära politik

Svag demografi kommer att öka bristen på arbetskraft i framtiden: en viktig social och ekonomisk utmaning för EU. Låga födelsetal och åldrande befolkningar utmanar hållbarheten i pensions- och välfärdssystemen. Den nordiska modellen med en konkurrenskraftig marknadsekonomi som bygger på goda offentliga tjänster och socialt skydd har dock visat sina styrkor.

Bristen på arbetskraft förvärras och kompetensgapen ökar i alla EU-länder. Nästan två tredjedelar av de små och medelstora företagen säger att de inte kan hitta den kompetens de behöver. Bristen på arbetskraft har blivit ett stort hinder för tillväxten. Andelen av Europas befolkning som är 15-29 år minskar: år 2011 var den 18,1 procent, men år 2021 bara 16,3 procent. Denna trend förväntas fortsätta, med en särskild inverkan på landsbygdsområden. Andelen av befolkningen som är 65 år eller äldre kommer att öka från 20 procent idag till 30 procent 2050.

För att upprätthålla den ekonomiska tillväxten i EU måste vi både öka antalet människor i arbete och öka produktiviteten genom att förbättra tekniken och arbetstagarnas färdigheter. Bristen på arbetskraft kan lösas genom kontrollerad laglig migration, som kompletterar utnyttjandet av EU:s kunskapspotential och ökar EU:s konkurrenskraft. Tillräckliga investeringar i forskning, utveckling och innovation behövs för att behålla forskartalanger i EU.

- Den utmaning som åldrandet i Europa innebär måste mötas inte bara med arbetskraftsinvandring utan också med en stödjande familjepolitik som gör det möjligt att förena arbete och familjeliv och som uppmuntrar till solidaritet mellan generationerna. En positiv demografisk vändning i EU är en förutsättning för kontinentens framtida framgångar.
- Europa klarar sig genom hög kompetens. Med tillräckliga investeringar i FUI kommer Europa att förbli attraktivt. Mer flexibel rörlighet för arbetstagare måste främjas ytterligare.

Det finns starka krafter i EU-parlamentet, medlemsstaterna och kommissionen som driver på för att unionen skall få mer ekonomisk makt. Naturligtvis försöker nettomottagarna i medlemsstaterna - och deras företrädare i Europaparlamentet och kommissionen - att maximera sina egna intressen genom att öka EU:s egna resurser, som samlas in genom olika skatter och avgifter, och genom att öka den solidariska låntagningen hos fonder och aktörer på EU-nivå.

Alla medlemsländer är ansvariga för återbetalningen av den gemensamma skulden och räntekostnaderna. Nettobetalarna, såsom Finland, blir då tvungna att betala mer av de offentliga utgifterna i de svagare medlemsländerna. För det skuldsatta Finland är det viktigt att vår nettobetalning inte ökar avsevärt från den nuvarande nivån på cirka 800 miljoner euro. EU:s totala budget får inte ökas med nya finansiella instrument, utan nya initiativ måste finansieras genom omfördelning av medel inom budgeten.

- Utvecklingen mot en union för inkomstöverföring måste stoppas.
- Vi kommer inte att acceptera en gemensam EU-skuld, nya stödpaket, nya egna medel eller beskattningsrätt.

I Finland är röstningsbeteendet hos representanter för olika partier i EU-parlamentet inte tillräckligt känt. Många Europaparlamentariker har varit för att öka och fördjupa EU:s ekonomiska makt. Vissa partier har också drivit liknande politik i parlamentet, och det mest synliga exemplet är antagandet av återhämtningsinstrumentet på 750 miljarder euro i plenum den 18 maj 2021. Återhämtningsinstrumentet är uppdelat i sju program, varav det största är faciliteten för återhämtning och omstrukturering (RRF). Återhämtningsinstrumentet motiverades ursprungligen som ett sätt att lätta på räntorna, men detta har sedan ändrats till att påskynda den gröna omställningen. I utbyte mot miljarder i skulder fick vi ett Europa omfattande "projektrumba" och marknadssnedvridande subventioner över hela kontinenten.

Under flera år har unionens gemensamma överenskommelser inte respekterats. Först övergav man de skuld- och underskottsregler som ligger till grund för stabiliteten i Ekonomiska och monetära unionen (EMU) och vår gemensamma valuta, euron. Vid tiden för coronan var de flesta av dessa regler uppluckrade. Återhämtningsfaciliteten (RRF) bröt mot principen om ingen gemensam skuld för unionen. RRF var ett misstag, och vi kommer att betala skulden med ränta fram till 2058. Utöver stödprogrammen fortsätter unionen att skicka ut nya inkomstöverföringsautomater förklädda till "ekonomiska innovationer", såsom den sociala klimatfonden som ska inrättas 2026 och som kommer att innebära en enorm kostnad för Finland.

Den eventuella anslutningen av nya östeuropeiska medlemsländer till unionen är ett politiskt viktigt mål, men om det förverkligas kommer det att göra Finland till en ännu större nettobetalare till de nya medlemsländernas utveckling. I framtiden kommer den ekonomiska disciplinen i EU-länderna att bli allt viktigare. Finland måste försvara ikraftträdandet och genomförandet av EU:s nya finanspolitiska regler i medlemsländerna.

Det behövs strikta regler för både underskott och skuld. EU måste ha strikta regler, trots att Finland också måste kämpa med dem. Man måste se till att de nya reglerna i stabilitets- och tillväxtpakten tjänar till att begränsa alla medlemsstaters skulder och nå en nivå på högst 60 procent av BNP. Underskottsgränsen på 3 procent måste bibehållas. Goda finanspolitiska regler är viktiga för EU:s trovärdighet och stabilitet. Deras blotta existens styr det politiska

beslutsfattandet i medlemsstaterna i riktning mot ekonomiskt ansvar och säkerställer att EU-länderna är villiga att ta sitt eget ekonomiska ansvar.

- Marknadsdisciplin och principen om att inga räddningsaktioner får genomföras måste återinföras i euroområdet. Varje euroland måste ta hand om sitt eget ekonomiska ansvar.
- De fördrag som förenar EU, såsom stabilitets- och tillväxtpakten, reglerna om statligt stöd och principen om ingen medskuld, har överträtts. Vi måste återgå till att hålla fast vid fördragen.
- EU och dess administration måste sättas på sparlåga. EU:s budget får inte tillåtas svälla betydligt över 1 procent av euroländernas sammanlagda BNP. Budgeten får inte blåsas upp av "kreativa lösningar" som t.ex. extrabudgetära medel. Utvecklingen av EU:s system för egna medel får inte medföra några relativa merkostnader för Finland.
- Finanspolitiken måste omfattas av strikta regler.
- Kapitalmarknadsunionen bör främjas. Fullbordandet av bankunionen får inte öka Finlands och det finska banksystemets gemensamma ansvar. Investerarnas ansvar får inte urvattnas.

Rättvis handelspolitik

EU:s handelspolitik är nästan helt och hållet unionens behörighet, till skillnad från till exempel utrikes- och säkerhetspolitiken. EU-kommissionen förhandlar om handelsavtal med tredjeländer som kan öppna marknader för finländska företag. EU:s handelspolitik är därför särskilt viktig för små exportdrivna länder som Finland. EU måste fortsätta att aktivt sträva efter frihandelsavtal med olika länder och grupper av länder. Genomförandet av handelsavtal måste också stärkas.

EU befinner sig i ett nytt geopolitiskt sammanhang där man måste stärka sin krishanteringsförmåga och sitt strategiska oberoende. Att säkerställa tillgången till kritiska produkter och råvaror och öppna nya marknader för dem är viktiga uppgifter och mål för handelspolitiken. Kriget och räntepandemin har visat att EU är alltför beroende av de asiatiska marknaderna. Detta beroende måste minskas med hjälp av en gemensam handelspolitik. Initiativ för att säkerställa den europeiska ekonomins hållbarhet och säkerhet måste baseras på marknadsorientering, en fungerande inre marknad och internationella handelsförbindelser. EU måste förbli en attraktiv handels- och investeringspartner för företagen.

Handelsavtal kan också främja europeiska värderingar. Avtalen måste kräva att parterna respekterar hållbara värderingar och principer. Det ligger i det europeiska näringslivets intresse att de gemensamma internationella handelsreglerna bibehålls i framtiden. Ett stabilt, öppet och regelbaserat system är EU:s styrka som avtalspartner.

De största internationella megaföretagen kommer från USA och Kina. För att upprätthålla en sund konkurrens måste deras försök till monopolställning motarbetas. Även i denna kamp behöver vi aktörer av EU:s storlek.

- EU bör vara aktivt i utvecklingen av ett multilateralt regelbaserat internationellt handelssystem inom WTO. Frihandelsförhandlingar skall föras så öppet som möjligt. Det investeringskydd som finns i frihandelsavtal gäller endast investeringar som görs i enlighet med lagar och regler i det berörda landet. Reglerna måste vara rättvisa och icke-diskriminerande mellan inhemska och utländska investeringar. Investerare bör dock inte kunna ifrågasätta lagar och förordningar på grundval av förlorade vinstförväntningar.
- Mänskliga rättigheter, inklusive religionsfrihet, måste förankras i handelsavtal. Att förbättra konkurrenssituationen genom att försumma arbetstagarnas rättigheter och kraven på arbetarskydd är inte bara omänskligt utan snedvrider också konkurrensen.

Den inre marknaden för tillväxt och konkurrenskraft

Att den inre marknaden fungerar är avgörande för Europeiska unionens framgång. EU:s inre marknad med 500 miljoner människor är avgörande för att skapa en hållbar och inkluderande tillväxt. Den inre marknaden bygger inte bara på EU:s fyra grundläggande friheter - fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital - utan också på fri rörlighet för information.

Finland är en internationellt öppen och exportdriven ekonomi. Det ligger i Finlands intresse att EU:s inre marknad fungerar öppet, med enhetliga och rättvisa regler. De olika handelshindren måste minskas genom att harmonisera lagstiftning och standarder. När den inre marknaden utvecklas måste man se till att befintliga bestämmelser genomförs på den inre marknaden, att handelshinder fortsätter att undanröjas och att inga nya hinder skapas mellan medlemsstaterna.

Ju bättre den inre marknaden fungerar, desto större inflytande får EU i världshandeln. Vi behöver lika villkor i den globala ekonomin och i handeln, så att protektionismen monteras ned, inte ökar. Det är här samarbetet inom EU är ovärderligt. I konkurrensen mellan världens ekonomiska stormakter kan inget medlemsland på egen hand försvara sin position och främja öppenhet. Genom att harmonisera lagstiftning och standarder skapar EU en ram som även länder utanför EU måste anpassa sig till, vilket ger en konkurrensfördel. Om Europa hamnar på efterkälken kommer normerna att sättas någon annanstans.

EU:s konsumentpolitik och konsumentlagstiftning är viktiga för att den inre marknaden ska fungera smidigt. Konsumenternas utgifter står för mer än hälften av EU:s ekonomi. Ett gott

konsumentskydd stärker konsumenternas förtroende för den inre marknaden och dess aktörer och bidrar till den ekonomiska tillväxten. EU:s konsumentlagstiftning är dock tyvärr en komplex uppsättning rättigheter och skyldigheter. Konsumentlagstiftningens huvudfokus - näringsidkaren i konsumenthandeln - förbises ofta.

- EU får inte förstöra sin konkurrenskraft och förutsättningarna för ekonomisk verksamhet och tillväxt för entreprenörskap och små och medelstora företag genom överreglering och byråkrati. Detaljstyrning måste avskaffas. EU behöver standardisering och en "en in, en ut"-strategi, där ny reglering skapas samtidigt som annan reglering minskas.
- Konkurrentpolitiken måste vara rättvis, och marknaderna får inte snedvridas genom kringgående av reglerna för statligt stöd och dolda subventioner. Under de senaste tre åren har EU beviljat undantag för statligt stöd till ett värde av cirka 4 000 miljarder euro, varav mer än 1 000 miljarder euro har införts i olika länder. I konkurrensen om stöd har små medlemsstater ingen chans att lyckas.
- Produkter som importeras till EU måste omfattas av samma miljö-, kvalitets- och hållbarhetskrav som produkter som tillverkas inom EU. Bättre kontroll av nätbutiker i tredje land och starkare konsumentskydd för produkter och tjänster som säljs i EU.
- Konsumentregleringen bör vara densamma för företag oavsett försäljningskanal. En plats- och teknikneutral reglering minskar den administrativa bördan för företagen. Om samma regler gäller för alla, oavsett försäljnings- eller inköpskanal, kommer små och medelstora företag att ha bättre möjligheter att utnyttja den potential för internationalisering och tillväxt som e-handeln erbjuder.
- Offentlig upphandling kan stödja ekonomisk tillväxt, men den måste vara öppen och rättvis. På nationell nivå måste man utnyttja det moderniserade direktivets möjligheter att bättre ta hänsyn till övergripande ekonomisk effektivitet, livscykelkostnader, sociala kriterier och innovativa lösningar samt stratifieringen av upphandlingen.
- EU har en viktig roll att spela som global tillsynsmyndighet och standardsättare, och som möjliggörare av rättvis konkurrens mot tekniskt slöseri från länder som USA och Kina. För att säkerställa företagets och EU:s globala konkurrenskraft måste unionen konsekvent främja EU:s standardiseringsstrategi 2022 och se till att unionen är världsledande när det gäller att ta fram standarder av hög kvalitet.
- Medlemsstaterna måste behålla befogenheten att reglera handeln med alkohol- och nikotinprodukter av folkhälsoskäl och kulturella skäl.

Den digitala inre marknaden

Utvecklingen av den digitala inre marknaden, dvs. främjandet av e-handel med tjänster och varor, har beräknats ge ett betydande mervärde för nationella ekonomier och företag. Den

digitala inre marknaden kommer att underlätta e-handelsmiljön och övergången till mobila plattformar för tjänster. Utvecklingsprojekten kommer inte bara att göra livet lättare för företagen, utan också göra tjänsterna mer tillgängliga för konsumenterna.

Tjänster står för två tredjedelar av handeln i unionen, och de flesta arbetstillfällena skapas inom tjänstesektorn. Med tillväxten av digitala tjänster blir det allt svårare att skilja mellan handel med tjänster och handel med varor. Handel med hissar kan till exempel omfatta underhåll, service och uppgradering av dessa. Andelen rent digitala tjänster ökar också.

Digitaliseringen och användningen av information är också en viktig resurs för utvecklingen av utbildning, sysselsättning, sociala sektorer och hälso- och sjukvård. Digitala tjänster erbjuder möjligheter för offentliga förvaltningar att betjäna medborgarna på nya och bättre sätt. Digitaliseringens totala potential ligger i storleksordningen hundratals miljarder euro.

Den digitala inre marknaden kräver lagstiftning som möjliggör överföring av och tillgång till data och en molnbaserad datormiljö. Data som samlas in från medborgarna har blivit en värdefull handelsvara. Medborgarna tillhandahåller mycket information om sig själva och sitt konsumtionsbeteende online, som samlas in och bearbetas av stora företag. Denna utveckling kräver samtidigt ökad säkerhet på nätet, skydd av privatlivet och personuppgifter, omfattande konsumentskydd och skydd av immateriella rättigheter, med en balans mellan rättighetsinnehavare och användare.

Ett gemensamt betalningsområde och fungerande betaltjänster är en viktig del av den inre marknaden. Detta kräver tillförlitlig identifiering online. Kapitalmarknadsunionen skulle också dra nytta av digitaliseringen, till exempel inom värdepappershandeln, där värdepapper skulle förvaras på depåkonton som identifieras enligt en gemensam standard och där de skulle handlas smidigt i realtid.

- Digitaliseringens och den artificiella intelligensens potential måste tas tillvara med människors medverkan. Medborgarnas eget deltagande i användningen av digitala tjänster och färdigheter måste stärkas. Främja samstämmighet och konsekvens i EU-ländernas digitaliseringsutveckling genom att genomföra den digitala kompassen. Digitaliseringen ska bland annat användas för att främja kontinuerligt lärande och kompetensrärlighet.
- Digitaliseringen bör stärkas i samordningen av de sociala trygghetssystem som rör gränsöverskridande arbete och i underlättandet av den fria rörligheten för personer, som ett led i att förbättra den inre marknaden funktion och den europeiska ekonomins konkurrenskraft samt minska de administrativa bördorna.

- Genomförandet av EU:s etiska principer för digital hälsa är viktigt för ett effektivt utnyttjande och genomförande av potentialen i det alleuropeiska området för hälsoinformation.
- Lagstiftningen om uppgiftsskydd måste inte bara ta hänsyn till behoven hos offentliga myndigheter och vetenskaplig forskning, utan också till en hög skyddsnivå för medborgarnas personuppgifter.
- Främja projektet för digital moms, som på ett betydande sätt kommer att modernisera och omvandla momsbeskattning, fakturering och rapportering för intern handel.
- Den digitala omställningen måste stärkas genom cybersäkerhet och beredskap för cyberhot.
- Barn har också rätt att vara säkra i digitala miljöer. Lagstiftning på EU-nivå måste förebygga och bekämpa våld mot barn och se till att leverantörer av onlinetjänster upptäcker och tar bort sexuellt våld mot barn från sina plattformar.

Ökad tillväxt genom forskning och utbildning

Europa måste investera kraftigt i vetenskap, forskning och hållbar utveckling. När det gäller utvecklingen av artificiell intelligens, robotisering, digitalisering, genteknik, nanoteknik och ny energiteknik som fusionsreaktorer, till exempel, behöver vi ett Europaomfattande forskningssamarbete för att konkurrera med forskningscentrum som USA och Kina. Samarbete är avgörande för konkurrenskraften, för att på effektivaste sätt utnyttja begränsade resurser.

Utbildning är en nationell angelägenhet, men EU kan stärka det europeiska humankapitalet genom att samordna samarbetet mellan medlemsstaterna på utbildningsområdet och genom att främja rörligheten för studenter och talanger. Det finns ett behov av att rationalisera metoderna för erkännande och validering av utbildning och färdigheter. Kunskapspolitiken måste ta hänsyn inte bara till utbildningsinstitutioner utan också till de bredare ekosystem som genererar kunskap, såsom företag och andra vardagliga inlärningsmiljöer. Livslångt och arbetsbaserat lärande måste främjas i större utsträckning.

- Arbetslivet och forskningen kräver allt bättre färdigheter. Vi stödjer en fortsättning av Erasmus+, EU:s program för utbildning, ungdom och idrott, samt en förstärkning av Horisont Europa och Digitala Europa. Andelen forskning och utbildning i EU:s budget måste öka.
- Europa måste investera betydande resurser i forskning, utveckling och innovation. Forskning kan bidra till att lösa många av framtidens utmaningar och göra framsteg på områden som medicin, energieffektivitet, miljövänlighet och kampen mot klimatförändringar. Forskning och utveckling måste investeras i kvalitet först.

Forskningsfonder får inte fördelas till medlemsstaterna på grundval av kvoter eller regionala kriterier.

- Den administrativa bördan för forskningsprojekt måste minskas. Finland ska aktivt delta i EU:s forskningssamarbete.
- EU:s konkurrenskraft måste stärkas genom nyckelteknik, TUI och tillräcklig teknisk självförsörjning. Europas strategiska konkurrenskraft inom halvledarsektorn måste stärkas genom engagemang för EU:s chipförordning. Europa måste öka sin egen produktion av säkerhetskritiska produkter såsom läkemedel och komponenter för energiproduktion och telekommunikation.
- EU måste gå i bräschen för en människocentrerad och etiskt hållbar strategi för artificiell intelligens och avancerad genteknik. EU måste fastställa en gemensam uppsättning regler för användningen av AI.

Fri rörlighet för arbetskraft

Fri rörlighet för arbetskraft är en av EU:s grundläggande principer. Arbetslivet genomgår stora förändringar i och med teknisk innovation, gränsöverskridande distansarbete och tjänstesektorns expansion, samtidigt som nya affärsmodeller inom delningsekonomin och mer flexibla arbetssätt blir allt vanligare. För att främja den inre marknadens funktion är det nödvändigt att bedöma om EU:s regler om fri rörlighet för arbetstagare och arbetsvillkor återspeglar arbetsmarknadens realiteter och behov.

Utstationeringsdirektivet föreskriver att arbetstagare som kommer till Finland från andra EU-länder måste omfattas av samma lönenivå och arbetsvillkor som finska arbetstagare. Direktivet om säsongsarbetare, å andra sidan, gäller för arbetstagare från tredje land utanför EU, som ofta kommer för säsongsarbete inom jordbruk och trädgårdsodling. Utmaningen för båda är efterlevnaden: hur ska man förhindra att reglerna kringgås? Det behövs en mer transparent kontroll och samarbete mellan myndigheterna för att ta itu med detta. Det finns också särskilda bestämmelser för kvalificerad arbetskrafts rörlighet.

En annan utmaning är Finlands bosättningsbaserade sociala trygghetssystem, som är dåligt anpassat till utländska medborgares tillfälliga bosättning och arbete. Social trygghet, såsom arbetslöshetsersättning, måste betalas till andra EU-länder på villkor av en tillräcklig bosättningsperiod och en verifierad inkomstnivå.

Sysselsättningen bland ungdomar är fortfarande lägre än för andra åldersgrupper. Vi vill inte förlora en generation unga människor till arbetslöshet. Europeiska socialfonden har riktat in sig på ett starkare stöd för sysselsättning av 15-29-åringar i de medlemsstater där sysselsättningsgraden för ungdomar ligger under EU-genomsnittet. Den strukturella

ungdomsarbetslösheten kräver nya arbetsmarknadspolitiska åtgärder i samband med invandring och migration.

- Arbetsmarknadens parter fria förhandlingsrätt måste bibehållas, och medlemsstaterna måste behålla den huvudsakliga behörigheten i arbetsrättsliga och sociala frågor.
- Alla reformer av arbetslagstiftningen måste grundas på en noggrann bedömning av effekterna på konkurrenskraft och sysselsättning, och man måste undvika bestämmelser som ökar de administrativa bördorna eller gör arbetsmarknaden stelare.
- Vi måste genomdriva plattformsdirektivet och samtidigt bekämpa de olika formerna av kringgående av arbetsrätten.
- Ökningen av distansarbete kräver en reform av EU:s regler för distansarbete för att ta hänsyn till gränsöverskridande arbete.
- Strukturfonderna måste inriktas på att främja sysselsättnings- och företagarevillkor samt stödja affärsmöjligheter i landsbygdsområden. Fonden för justering för globaliseringseffekter måste å sin sida stödja arbetstagare inom sektorer som påverkas av omstrukturering för att omskola sig och förbättra sin kompetens på arbetsmarknaden.
- Yrkesverksamma från länder utanför EU/EES måste också ha flexibel och snabb tillgång till reglerade yrken, t.ex. närvårdare och sjuksköterskor. Patientsäkerhet kräver adekvata språkkunskaper. Tillgången på arbetskraft är en avgörande fråga med tanke på den växande efterfrågan på tjänster i ett åldrande EU.
- Eures-systemet för internationell rekrytering måste reformeras för att ta hänsyn till den professionella arbetskraften från länder utanför EU/EES. EU-finansiering måste också kanaliseras till utbildning i ursprungslandet, så att kompetens och integration kan påverkas i den migrerande arbetstagarens ursprungsland.

Sociala rättigheter och gränsöverskridande hälso- och sjukvård

På det socialpolitiska området ligger behörigheten hos medlemsstaterna. EU ansvarar för att samordna nationella socialförsäkringssystem och socialpolitik, främja god praxis inom sysselsättning, kampen mot fattigdom och social utslagning, pensioner samt reglera och genomdriva arbetstagarnas rättigheter.

Den europeiska planeringsterminen är en del av EU:s system för ekonomisk styrning, som samordnar medlemsstaternas ekonomiska politik och socialpolitik. Planeringsterminen och de landsspecifika rekommendationerna gör det möjligt att genomföra strukturreformer på ett sätt som tar hänsyn till de nationella systemens särdrag.

EU:s pelare för sociala rättigheter inrättades 2017 och dess tjugo principer främjas genom handlingsplaner. EU har befogenhet att fastställa miniminormer för sociala trygghetssystem för att bland annat säkerställa socialt skydd för arbetstagare.

Kommissionen har ett nära samarbete med medlemsstaterna i kommittén för socialt skydd, just genom att använda den öppna samordningsmetoden. Den kommer särskilt att användas för att titta på fattigdom och social integration, hälso- och sjukvård och långtidsvård samt pensioner.

EU:s socialpolitiska instrument omfattar sammanhållningspolitiken och dess fonder för att minska skillnaderna i utveckling mellan olika regioner. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ger stöd för att genomföra de reformer som anges i EU:s landsspecifika rekommendationer. Europeiska socialfonden (ESF+) stöder sysselsättnings- och kompetensprojekt i medlemsstaterna.

Gränsöverskridande vård är när en person får vård i ett annat land än det där han eller hon är bosatt. Gränsöverskridande hälso- och sjukvård regleras huvudsakligen av EU-förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen. Dessutom fastställer EU:s patientdirektiv rättigheter och villkor för människor att få behandling i ett annat EU-land och att få ersättning för kostnaderna för denna behandling. Utgångspunkten är att det står en person fritt att söka vård i ett annat EU- eller EES-land.

- Det är viktigt att fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna respekteras. Medlemsstaterna har organiserat sin social-, sysselsättnings-, hälso- och utbildningspolitik på olika sätt och enligt olika principer, och den sociala dimensionen måste även i framtiden ta sin utgångspunkt i mångfalden av system. Medlemsstaterna måste även i fortsättningen själva bestämma hur de offentliga tjänsterna skall organiseras och genomföras.
- EU bör inte eftersträva en social dimension som skulle leda till sociala överföringar över gränserna. Det är varje medlemsstats ansvar att säkerställa ett adekvat socialt skydd för sina medborgare.
- Lagstiftningsåtgärder på EU-nivå måste användas när unionen har lagstiftningsbefogenheter enligt fördragen, särskilt när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, jämlikhet och jämställdhet mellan könen. Målen för arbetsmarknads- och socialpolitiken på EU-nivå måste fastställas i dialog mellan medlemsstaterna och vara förenliga med de nationella systemen för socialt skydd. Hänsyn måste också tas till arbetsmarknadsparternas roll. Regleringen av arbetslivet måste ta större hänsyn till hur arbetsmarknaden fungerar.

- Socialfondsstödet skall främja projekt som syftar till att minska fattigdom och utslagning. EU:s program för livsmedelsbistånd måste fortsätta på nationell nivå, i partnerskap med aktörer inom den tredje sektorn, såsom församlingar och olika organisationer.
- Kommissionen bör fortsätta att stödja medlemsstaterna i genomförandet av EU:s strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021-2030 och dess initiativ, samt EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och deltagande 2030.
- Det behövs ytterligare klargöranden av ansvaret enligt patientdirektivet och bättre information till medborgarna om tjänster.

Entreprenörskap skapar tillväxt

Små och medelstora företag är ryggraden i den europeiska ekonomin. De står för 99 procent av alla företag i EU. De sysselsätter två av tre europeiska arbetstagare och skapar 85 procent av de nya arbetstillfällena i EU. Det är lätt att förstå att de små och medelstora företagens betydelse som skattebetalare och arbetsgivare i Europa är avgörande. Bristen på kvalificerad arbetskraft bromsar tillväxten och hindrar den digitala och rena omställningen, även i små och medelstora företag. Åtgärder på EU-nivå måste inriktas på att främja fri rörlighet för arbetskraft och tillgång till kvalificerad arbetskraft.

- Alla EU-beslut måste ta hänsyn till effekterna på små och medelstora företag och principen "tänk småskaligt först" måste genomföras och överreglering överges. Mikroföretagen behöver en egen småföretagsstrategi och skräddarsydda åtgärder för att stimulera tillväxten. EU-lagstiftningen måste vara teknikneutral och stödja tillväxt, hållbar utveckling och användning av teknik, digitalisering och nya affärsmodeller.
- I genomsnitt har europeiska företag fem anställda. Små och medelstora företag måste vara representerade vid utarbetandet av EU:s arbets- och sociallagstiftning. Proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna måste respekteras. EU måste också vid behov tillämpa lättare regler för småföretag.
- De europeiska små och medelstora företagens globala konkurrenskraft måste återupprättas, bland annat genom att säkerställa tillgång till resurser som utbildning, kvalificerad arbetskraft och finansiering.
- Invandrare har en stor entreprenörspotential. Tjänster för att främja entreprenörskap bland invandrare bör utvecklas och stödjas även på EU-nivå.
- Under de kommande åren kommer ett stort antal företagare i Europa att gå i pension. För att stödja företagsöverlåtelser behöver Europeiska kommissionen uppdatera sina rekommendationer om företagsöverlåtelser.

- EU bör fortsätta att göra EU:s innovationsprojekt mer tillgängliga för små och medelstora företag. Ansökningsprocesserna för finansieringsprogrammen Horisont Europa och Digitala Europa bör vidareutvecklas för att göra dem mer tillgängliga för små och medelstora företag och nystartade företag.

Säkra och hållbara transporter

Ett smidigt transportflöde inom EU är avgörande för rörligheten för människor, tjänster och varor. Transport är en viktig värdeskapande verksamhet i sig och sysselsätter cirka 11 miljoner människor i den europeiska ekonomin. EU:s gemensamma transportpolitik utvecklar tillgänglig och säker infrastruktur och främjar hållbar och digital teknik. Elektrifieringen av transporter och användningen av teknik som vätgas kommer att bidra till en övergång från fossila bränslen.

Finlands ekonomi är starkt exportdriven: 70 % av vår export går till andra europeiska länder. Längre transportavstånd, beroendet av sjötransporter och klimatförhållanden ökar transportkostnadernas andel jämfört med konkurrentländerna. EU:s transportlagstiftning måste därför ta hänsyn till Finlands särskilda omständigheter.

Transportinvesteringar skapar arbetstillfällen och tillväxt, så vi måste göra det mesta möjliga av EU:s finansiella instrument. Projekt för militär rörlighet måste också beaktas i det förändrade geopolitiska sammanhanget med angreppskriget i Ryssland.

Europeiska unionen har utarbetat en omfattande plan för utveckling av kontinentomfattande transport-, energi- och telekommunikationsnät - programmet för transeuropeiska nät (TEN). Det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) syftar till att skapa ett EU-omfattande nät av järnvägar, inre vattenvägar, närsjöfart och vägar som förbinder större städer, hamnar, flygplatser och terminaler. TEN-T-nätet består av två lager: ett stomnät som ska byggas till 2030 och ett övergripande nät som ska byggas till 2050.

Finland måste främja en förlängning av kärnkorrideren mellan Nordsjön och Östersjön genom norra Finland till den svenska hamnen i Luleå, varifrån den skulle fortsätta till den norska hamnen i Narvik. Detta är viktigt för att förbättra Finlands försörjningstrygghet och kommer att gynna den arktiska politikens växande betydelse.

- För att minska utsläppen från trafiken stöder vi åtgärder som är förutsägbara och realistiska och som inte äventyrar Finlands logistiska effektivitet. Nollutsläppslösningar för transporter måste vara teknikneutrala. Till exempel måste användningen av förbränningsmotorer möjliggöras, till exempel med syntetiska bränslen och biogas. Säkerhetskritiska fordon måste kunna fungera i extrem kyla.

- Kritisk infrastruktur, såsom hamnar och flygplatser, måste förbli i europeisk ägo. Nationellt stöd till nationella flygplatsnät måste fortsätta att vara tillåtet enligt EU:s regler för statligt stöd till lufttransporter. Bredbandsstöd måste riktas till avlägsna och glesbefolkade områden där marknaderna inte fungerar.
- Finlands geopolitiska ställning bör utnyttjas vid ansökan om finansiering av TEN-T-nätet och CEF, särskilt för projekt som rör militär rörlighet. Försörjningstryggheten kommer att stärkas genom rutten Narvik-Tromsö och förbindelserna till svenska och norska hamnar.

C) ETT SÄKERT OCH KRISHANTERINGSDUGLIGT EUROPA

Intern säkerhet

EU måste fortsätta sitt långsiktiga och omfattande arbete för att utveckla frihet, säkerhet och rättvisa. Det förberedande arbetet måste vara öppet, involvera kommissionen, rådet och Europaparlamentet, och omfattande, både mellan EU:s institutioner och med det civila samhället.

I Europeiska unionen faller 75 miljoner människor offer för brott varje år. 30 terroristattacker genomförs, misslyckas eller förhindras. Det finns mer än 5 000 organiserade brottsgrupper som är verksamma i EU inom en rad olika sektorer. Den organiserade brottsligheten utnyttjar den fria rörligheten över inre och yttre gränser och är ett gemensamt europeiskt problem.

Syftet med EU:s brottsbekämpande samarbete måste vara att se till att det inte finns någon ekonomisk vinning av brott och att de upptäcks. Detta arbete kommer att stödjas av en harmonisering på unionsnivå av medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheters förmåga att upptäcka, förebygga och utreda it-brottslighet. En utvecklad harmonisering av straffrätten när det gäller allvarlig gränsöverskridande brottslighet kommer att öka risken för att åka fast och effektiviteten i det brottsförebyggande arbetet i situationer där nationella medel visar sig otillräckliga. Korruption, skatteflykt och penningtvätt kan bara bekämpas genom samarbete.

- Det behövs ett effektivare samarbete för att bekämpa organiserad brottslighet och upplösa kriminella nätverk, både inom EU och med internationella partner och, i förekommande fall, med den offentliga och den privata sektorn.
- Ett effektivt informationsutbyte mellan myndigheter i medlemsländerna är nödvändigt för att bekämpa och förebygga brott. EU:s informationssäkerhet måste stärkas.
- Europol måste stärkas för att förhindra narkotikasmuggling och terrorism.
- Alla medlemsländer gynnas av att EU har gemensamma verktyg för att försvara sig mot cyber- och hybridattacker.

- Lagstiftning och kontroll av penningtvätt och finansiering av terrorism måste garantera att ideella utvecklings- och missionsorganisationer har kapacitet att verka i krisområden och i länder med dålig förvaltning och terrorismbekämpning.
- Korruption och grå ekonomi måste utrotas så att skatter tas in och betalas och de offentliga finanserna kan återhämta sig. EU måste intensifiera sin kamp mot korruption, skatteflykt och penningtvätt.

Gränser skapar säkerhet

Finlands östgräns är en viktig del av EU:s yttre gräns. Fungerande gränser är en viktig säkerhetsfaktor, samtidigt som de upprätthåller öppenheten för asylsökande och lagliga invandrare och begränsar brottslig verksamhet och människohandel. Säkra gränser skapar ett säkert Europa.

En uppdaterad EU-strategi för gränsförvaltning kommer att bidra till att förebygga och bekämpa olaglig invandring, terrorism som hotar EU:s inre säkerhet och gränsöverskridande brottslighet. Ett fördjupat samarbete mellan myndigheterna och ett effektivt genomförande av det integrerade gränsförvaltningssystemet är viktiga inslag.

- EU måste ha starka yttre gränser: det är viktigt att vidareutveckla Schengenregelverket.
- Samarbetet mellan gränsmyndigheterna måste utvecklas, men EU:s gränsförvaltning måste förbli i huvudsak nationell.
- Gränskontroll är en suverän, oberoende stats ansvar. Det bör inte skapas någon gemensam gräns- eller sjöbevakning inom EU, men medlemsstaterna kommer att erbjudas ökat stöd från Frontex.
- Det behövs ett djupare samarbete mellan EU:s östliga gränsstater, särskilt för att utveckla praxis bland interna säkerhetsmyndigheter i händelse av hybridoperationer.
- För regionerna vid EU:s östra yttre gräns bör ett separat program inrättas för att stödja regional- och strukturpolitiken.

Invandring

Rysslands angreppskrig i Ukraina har påverkat stabiliteten i Europa som helhet. Kriget har ökat trycket på unionens gränser. Ryssland har försökt skapa förvirring vid unionens östra gräns genom instrumentaliserad invandring. Effekterna av kriget återspeglas i priserna på livsmedel, energi och råvaror samt i en stigande inflation. Den försämrade livsmedelssäkerheten i Afrika har skapat ett tryck på ökad migration mot Europa, där den orsakar politisk turbulens. Antalet personer som illegalt tar sig in i Sydeuropa ökar.

Medlemsstaternas behov av att locka till sig personer med kunskap från tredje land kräver att laglig migration främjas. En kontrollerad arbetskraftsinvandring till EU är nödvändig för att trygga tillgången på arbetskraft. Genom att övervaka och utveckla funktionen hos det så kallade blåkortet för högkvalificerade arbetstagare kommer man att se till att EU-området är attraktivt för högkvalificerade arbetstagare. Förfarandet bör möjliggöra mer flexibla inresevillkor, familjeåterförening, rättigheter och möjligheter att flytta och arbeta mellan medlemsstaterna. För att hitta kunniga personer från tredje land behövs en gemensam europeisk onlineportal för att matcha arbetsgivare och arbetssökande, vilket redan är fallet för den inomeuropeiska arbetsmarknaden.

En ansvarsfull invandringspolitik börjar med att respektera alla människors värde och inrikta hjälpen på dem som behöver den mest, till exempel de som flyr från krig och förföljelse. Det är inte fel att söka efter en bättre levnadsstandard, men systemet med internationellt skydd är inte utformat som en väg till detta. Dåligt hanterad invandring och ett växande antal som befinner sig olagligt i landet leder till ett antal följdföreteelser. En bra invandrings- och integrationspolitik stöder samexistens.

Smuggling av migranter är ett växande fenomen i en situation som präglas av konflikter, ekonomisk recession och klimatförändringar. Europol, Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning, uppskattar att mer än 90 % av de migranter som kommer till unionen har använt sig av människosmugglare för att genomföra sin resa. Smuggling, som utnyttjar desperation och kränker grundläggande rättigheter och mänsklig värdighet, är en form av brottslighet som, om den bekämpas, också kommer att förhindra människohandel och annan organiserad brottslighet. En trovärdig återvändandepolitik, baserad på ett effektivt och omfattande EU-nätverk av återtagandeavtal, kommer att förhindra smuggling. Nationellt införda flyktingkvoter i proportion till medlemsstaternas befolkning skulle vara ett effektivt sätt att hjälpa utsatta människor direkt från flyktingläger.

Vi vill att Finland ska spela en aktiv roll i kampen mot människohandel i hela EU. Det gränsöverskridande samarbetet mellan myndigheterna kan utvecklas när det gäller att identifiera offer för människohandel, utreda människohandelsbrott och hjälpa offren. Vårt mål är en heltäckande och enhetlig rapportering om människohandel i hela EU.

- Invandringspolitiken är en fråga för medlemsstaterna, men Europa behöver en systematisk, human och långsiktig strategi för hanterad migration som bygger på gemensamma lösningar. Vi måste erbjuda skydd till dem som riskerar förföljelse eller annan allvarlig skada.
- EU är den största globala givaren till utvecklingssamarbete. Utvecklingssamarbetet behöver samordnas bättre mellan medlemsländerna. Fokus bör ligga på krisförebyggande, stöd till ländernas egen utvecklingskapacitet och humanitärt bistånd. Ett effektivt partnerskap med ursprungs- och transitländer, som skapas

genom samarbete mellan medlemsstater och EU-organ, är ett effektivt sätt att stävja migration och förhindra människosmuggling.

- Medlemsstaternas eget ansvar måste betonas i EU:s asylsystem. Vi är inte för en automatisk fördelningsmekanism för asylsökande, som ökar smugglingen. Inrättandet av gemensamma flyktingläger och mottagningscentraler vid EU:s yttre gränser kommer att effektivisera asylprocessen för dem som söker sig till Europa och bättre rikta hjälpen till dem som behöver den mest. Det finns många frågor att lösa när det gäller att inrätta dessa center och inga villiga tredje länder har hittats utanför EU.
- Möjligheten att använda invandring som ett verktyg för att påverka unionen eller medlemsstaterna måste förhindras. EU behöver gemensamma mekanismer för att tillfälligt avbryta behandlingen av enskilda asylansökningar under den tid som krävs i händelse av storskalig olaglig eller instrumentaliserad invandring. Användningen av sådana instrument måste vara möjlig i fall där en främmande stats suveränitet hotas.

Utrikes- och säkerhetspolitik

EU:s säkerhets- och försvarspolitik styrs av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) samt ett antal kompletterande strategier. Förstärkningen av EU:s säkerhet och försvar bygger på fyra pelare: partnerskap, investeringar, åtgärder och skydd.

Det är en ny era när det gäller säkerhet. För att svara på Europas föränderliga utrikes- och säkerhetspolitiska utmaningar krävs konsekventa, lägliga och enade åtgärder från Finland och EU. Rysslands angreppskrig i Ukraina har utgjort det allvarligaste hotet mot Europa på årtionden. Målet är att EU och västvärlden i sin helhet förblir eniga och fortsätter att stödja Ukraina. EU måste stödja återuppbyggnaden av Ukraina.

Finlands mål är att stärka EU:s och Europas eget försvar inom ramen för Nato. Det primära målet för Natosamarbetet är att stärka förutsättningarna för fred. Försvarssamarbetet inom EU stärker medlemsstaternas försvarsförmåga och grunden för den europeiska försvarsförmågan samt unionen som en säkerhetsgemenskap. Försvarssamarbetet stöder den nationella förmågan.

EU kan bidra till försörjningstryggheten genom att integrera försvarsindustrins marknader. Det europeiska försvarssamarbetet måste också garantera försvarsindustrins säkerhet och konkurrenskraft. En gemensam försvarsindustriell strategi för EU kommer att bidra till detta mål. När det gäller förbudet mot användning av bly bör Reach-förordningen vid behov ändras så att förbudet inte försvårar förutsättningarna för ett frivilligt nationellt försvar.

Handels- och energipolitik är också säkerhetspolitik. Den instabila globala politiska situationen kräver att Finland och Europa säkerställer försörjningstrygghet och krishantering. Särskild uppmärksamhet måste fästas vid den kritiska infrastrukturens funktion och säkerhet. EU:s strategiska beroende av tredjeländer i regionen måste minskas. Europa måste sträva efter självförsörjning när det gäller energi, livsmedel, gödningsmedel, läkemedel och läkemedelskomponenter. Att stärka försörjningstryggheten på europeisk nivå kommer också att stödja den nationella beredskapen.

EU måste stärka sin roll i FN och FN måste reformeras. Säkerhetsrådet lamslås ofta av de permanenta medlemmarnas veto, och inga beslut eller resolutioner kan komma till stånd. FN:s säkerhetsråd måste ges blockadrätt, vilket innebär att ett land som är inblandat i en konflikt inte kan utöva sin egen rösträtt. EU bör vara en av de permanenta medlemmarna i säkerhetsrådet, eftersom EU:s medlemsstater ofta utgör en kritisk massa i FN-omröstningar. EU måste fördöma krigsförbrytelser och verka för att krigsförbrytelser prövas i internationella domstolar.

Det får inte finnas någon dubbelmoral i Mellanöstern. Väst och EU måste fördöma terrorismen i klara ordalag. Israel har rätt att försvara sig mot terroristverksamhet. Den svåra humanitära situationen för civilbefolkningen på Gazaremsan måste lindras och hjälpen måste kunna flöda säkert.

När den arktiska regionens betydelse ökar måste Finland och EU främja regionens säkerhet, ursprungsbefolkningars rättigheter och miljöskydd.

D) NATUR OCH NATURRESURSER ÄR EN GENERATIONSSKATT

Natur och miljö

Människan är beroende både av naturen själv och av naturresurserna och deras hållbara användning. Kristdemokraterna vill bygga ett socialt, ekonomiskt och ekologiskt hållbart samhälle som främjar människors fysiska och psykiska välbefinnande. Ett generationsöverskridande tänkande är kärnan i våra värderingar. En ekologisk social marknadsekonomi tar hänsyn till och verkar på grundval av naturens förmåga till hållbarhet.

Vi behöver en vision om ett samhälle där ekonomi, social utveckling och miljöskydd utvecklas i större harmoni. Europas globala ledarskap när det gäller att främja klimat- och miljömål kan inte bedrivas isolerat från människors dagliga liv och grundläggande behov, eller från säkerställandet av den europeiska industrins konkurrenskraft och samhällets funktion. En balans mellan de olika dimensionerna av hållbarhet måste ständigt eftersträvas i det politiska beslutsfattandet.

Under de kommande årtiondena måste till exempel EU:s och Finlands mål att skydda den biologiska mångfalden och bekämpa klimatförändringen oundvikligen förenas med realiteterna av avtagande ekonomisk tillväxt, åldrande befolkning, urbanisering och samhällenas pluralisering.

Tyvärr går miljöförstöring och erosion av den sociala strukturen i samhällen ofta hand i hand. Socialt starka och tillitsbaserade samhällen har bättre förutsättningar att klara av ett föränderligt klimat. Ur ett individuellt perspektiv handlar till exempel hanteringen av klimatförändringarna till stor del om värderingar, livsmål och konsumtion. Dessa påverkas dock främst på andra sätt än genom styrning och den offentliga sektorn.

Den positiva utvecklingen får inte förbises: Även i Finland är miljötilståndet i vissa avseenden bättre än under de senaste åren (t.ex. inlandsvatten, kemiska utsläpp, förvaltning av kommersiella skogar). I dag producerar vi mer och mer med allt mindre insatser.

Den globala befolkningen har femdubblats sedan 1900, men trots detta har stora befolkningsgrupper runt om i världen klarat sig undan absolut fattigdom. På samma sätt är medborgare och företag mycket mer medvetna om miljön och naturens värden än för en generation sedan, till stor del tack vare den ekonomiska trygghet och det välstånd vi har upplevt.

Miljöproblemen är lokala och globala. Klimatförändringen är ett gränsöverskridande problem, och därför är det vettigt att söka samarbete på EU-nivå och, framför allt, på global nivå. EU:s andel av de globala klimatutsläppen är mindre än 8 procent och den sjunker.

Däremot är biologisk mångfald eller uppbyggnaden av ett förhållande till naturen i t.ex. en lokal skog i hög grad en lokal fråga. I linje med principen om lokalt ansvar måste EU också stödja nationellt och lokalt ägande och ansvar för naturen och livsmiljöns välbefinnande.

EU:s miljö- och klimatpolitik måste vara rättvis för medlemsstaterna. Till exempel de restaureringsåtgärder som krävs enligt restaureringsförordningen kommer sannolikt att vara de dyraste per capita i Finland av alla EU-länder. Förordningen skulle missgynna Finland jämfört med till exempel många länder som för länge sedan har förstört sina skogar.

- EU måste stödja lokalt ägande och ansvar för natur och miljö.
- Alla aspekter av hållbar utveckling måste beaktas i beslutsfattandet, liksom regionala, säkerhetsmässiga och försörjningstrygghetsmässiga överväganden.
- EU:s miljö- och klimatpolitik måste behandla medlemsländerna rättvist.
- EU måste främja kemikaliesäkerhet och minska kemikaliernas belastning på naturen och människorna.

- Det är viktigt att mångfaldiga materialåtervinningen på EU-nivå. Den cirkulära ekonomin är också en stor möjlighet för Finland.

Storvilt och viltpolitik

I ett land rikt på natur lever vi nära naturen. Finländarna har lärt sig att röra sig i naturen utan rädsla, eftersom björnar och vargar har skyggat för människor. Nu riskerar detta kulturella kapital att gå förlorat på grund av det rigida skydd som regleras på EU-nivå. Vi kan inte hänvisa till den oro som människor känner för att vargar ska dyka upp i deras trädgårdar och angripa deras boskap, till exempel.

Finlands populationer av stora rovdjur har ökat avsevärt under EU-medlemskapet. Björnstammen har fördubblats på 20 år (nu 2 200 individer) och växer för närvarande med 20 % per år. Lodjursstammen har också mer än fördubblats, och med 2500 individer klassificeras den som en livskraftig art i Finland. Vargstammen har återhämtat sig både i Finland och i hela Europa. Vargstammen i Finland uppskattas till över 300 individer och i Europa till 20 000 individer. Skador orsakade av vargar, särskilt på tamboskap, har ökat avsevärt under de senaste åren.

Trots att de stora rovdjursstammarna stärks och antalet konflikter ökar har rättsväsendet i Finland blivit extremt strängt. År 2023 förbjöd Högsta förvaltningsdomstolen genom sitt beslut baserat på ett habitatdirektiv om stamvårdande jakt av björn i Finland, med resultatet att björnstammen nu växer okontrollerat. Genom stamvårdande jakt har man kunnat bevara de stora rovdjurens rädsla för människan och gynna individer som undviker mänskliga livsmiljöer. Särskilt lodjuret och björnen är exempel på hur en klok och systematisk stamvård har lyckats öka populationerna. Det är särskilt farligt att den stamvårdande jakten på björnar upphör. Erfarenhet av detta har man i Rumänien, där upphörande av stamvårdande jakt har lett till förlust av flera människoliv och tiotals björnattacker varje år.

Habitatdirektivet har visat sig vara ett oflexibelt instrument för storviltspolitiken. Finland har ett undantag i Bernkonventionen för varg och björn, men detta undantag har inte införlivats i bilagorna till habitatdirektivet, med undantag för renskötselområden där stora rovdjur får jagas. Bilagorna till livsmiljödirektivet bygger på föråldrad information och måste uppdateras snarast. Beslutsfattandet måste lyftas upp till nationell nivå och stamvårdande jakt måste tillåtas för att förhindra konflikter mellan människor och stora rovdjur. EU-kommissionen har varit särskilt uppmärksam på oron för vargen och meddelade 20.12.2023 att den kommer att

lägga fram ett förslag till rådet om att ändra vargens status från strikt skyddad till skyddad. En förändring behövs också för andra stora rovdjur.

Utöver de stora rovdjuren måste man hitta en bättre balans mellan bevarande och socioekonomiska effekter för vissa andra arter. Vitkindad gås och skarv är båda skyddade arter enligt EU:s fågeldirektiv, trots att deras populationer är rikliga och enligt vetenskapliga bedömningar livskraftiga. Fågeldirektivet behöver uppdateras för att återspegla den nuvarande situationen. I Finland orsakar vitkindad gås mer än 4 miljoner euro i skador på jordbruket varje år. Överpopulationen av skarvar är å andra sidan skadlig för den ömtåliga skärgården och fisket. Sälpopulationerna har också vuxit sig starka och orsakar ökade skador på fisket. Fångstkvoterna för gråsäl och tumlare är dock fortfarande orealiserade eftersom EU har förbjudit kommersiellt utnyttjande av sälar som fångas genom reglering. EU-regleringen för dessa arter bör uppdateras och det nationella beslutsfattandet bör ges större tyngd.

- EU:s rovdjurspolitik behöver uppdateras. Medlemsstaterna måste få den beståndsförvaltning som krävs för att undvika rovdjursskador och bevara rovdjurens rädsla för människan. Onödiga restriktioner för jakt på livskraftiga arter måste avskaffas. Skyddsåtgärderna måste också ta hänsyn till social och ekonomisk hållbarhet.

Klimat- och energipolitik

Klimat- och miljöpolitiken har blivit ett centralt och kanske det mest omtalade området för EU:s politik under det avgående Europaparlamentets och den avgående kommissionens mandatperiod. Redan i dag är 30 procent av EU:s totala utgifter kopplade till kampen mot klimatförändringen. Finland har nationellt förbundit sig till mer ambitiösa mål än EU:s klimatmål. Arbetet med att begränsa klimatförändringarna kommer att fortsätta i EU under nästa period, men en del av utgångspunkterna behöver uppdateras. Trots EU:s ambitiösa mål ökar de globala koldioxidutsläppen fortfarande.

Klimat- och miljöpolitiken måste fokusera på mål och delmål. EU måste lämna handlingsutrymme när det gäller medlen, inte minst eftersom den tekniska utvecklingen går mycket snabbt.

Det viktigaste målet för att begränsa klimatförändringen är att minska användningen av fossila bränslen. Detta ligger också i Finlands och hela EU:s ekonomiska intresse, eftersom fossila bränslen är importerad energi.

Utsläppshandeln styr övergången från fossil energi genom ett teknikneutralt tillvägagångssätt. Finland ska försvara en rationell användning av bioenergi och utvecklingen av bioekonomin i

EU. Torv bör klassificeras som förnybar, till exempel i fråga om torvens årliga tillväxt, även om detta inte är relevant för utsläppshandeln.

Uppnåendet av EU:s klimatmål måste i första hand baseras på marknadsbaserade metoder och en vidareutveckling av handeln med utsläppsrätter och t.ex. koldioxidmarknaden. Klimatmålen kan inte överlåtas till sänkorna i markanvändningssektorn, som är föremål för stor osäkerhet, vilket kommer att förvärras av klimatförändringarna. EU måste också ägna mer uppmärksamhet åt anpassningen till klimatförändringarna.

Finlands klimatpolitik styrs av avtal på EU-nivå. Inom utsläppshandeln har Finland minskat utsläppen snabbt. Inom sektorerna för bördefördelning och LULUCF, eller markanvändningssektorn, har Finland dock förbundit sig till EU-mål som är mycket utmanande att nå. Ett stort problem inom LULUCF-sektorn är att målen baseras på referensår, efter vilka studier har visat en oförutsedd ökning av markutsläpp och en minskning av trädutväxten. Dessutom upphörde importen av träråvara från Ryssland, vilket ledde till ökade volymer av avverkning för uppvärmning och träförädling. Finland har hamnat i en svår situation när det gäller EU:s klimatmål, vilket inte underlättas av våra grundläggande problem med kalla vintrar, långa avstånd och ett ekonomiskt system som bygger på en ganska energiintensiv exportindustri.

Analyser av klimatpolitiken måste ta hänsyn till energi-, material-, planerings-, förvaltnings-, ekonomiska och politiska realiteter. En ansvarsfull kartläggning av framtiden tar hänsyn till våra tekniska möjligheter, materiella resurser, ekonomiska möjligheter och sociala behov. Till exempel kommer den snabba övergången till elbilar att öka EU-ländernas beroende av Kina, med tanke på de stora investeringarna i deras produktion i Kina genom hela produktionskedjan. Mållåret 2035 är precis runt hörnet, men produktionen av till exempel elfordon, och därmed målet om nollutsläppstransporter, begränsas av det faktum att Europa, och även världen, håller på att få slut på metaller, material, planerare och praktiska aktörer.

Europa behöver en enorm ökning av energiproduktionen och energisjälvförsörjningen. Det är meningslöst att kategoriskt förbjuda någon energikälla eller till exempel transport. Handeln med utsläppsrätter är redan mycket effektiv när det gäller att styra marknaden mot mer miljövänliga lösningar, men det är till exempel inte möjligt att driva försvarsfordon med elektricitet.

Lösningen för de kommande åren är att främja massproduktion av modulära kärnkraftverk under 300 MW, med EU-omfattande typgodkännande. På samma sätt måste forskningen om fusionskraft och dess utnyttjande så snabbt som möjligt inom EU främjas. Den tekniska revolution som klimatpolitiken medför är fortfarande en stor möjlighet för finländska företag. Finland är en av de få platser i EU där det fortfarande är relativt enkelt och lönsamt att bygga

vindkraft. Vi måste dock se till att vi är konkurrenskraftiga så att vi har en prisvärd energiförädlingsindustri i Finland.

EU behöver effektiva sätt att förhindra koldioxidläckage. Det viktigaste av dessa är att säkerställa konkurrenskraften hos EU:s egen industri. Investeringarna i forskning och utveckling av energiteknik måste fortsätta.

Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt säkerheten i energinäten och cybersäkerheten. Avvecklingen av fossila bränslen och den "gröna omställningen" får inte förvärra vårt beroende av importerade komponenter från länder utanför EU och inte heller innebära att elsystemet och andra kritiska nätverk utsätts för sårbarheter.

- Det finns ett akut behov av att stärka EU:s självförsörjning på energiområdet, med beaktande av säkerhetsaspekterna. Det finns ett behov av att öka investeringarna i ett brett spektrum av ren energiteknik.
- Massproduktionen av modulära kärnkraftverk under 300 MW måste främjas genom utvecklingen av ett gemensamt EU-omfattande typgodkännande.
- När EU:s utsläppsminskning mål fastställs (t.ex. målen för 2040) måste fokus ligga på att minska utsläppen genom tekniska framsteg, utan att tilldela kolsänkor en oproportionerligt stor andel.
- I kampen mot klimatförändringarna måste vi främja handavtrycksmodellen i EU-lagstiftningen vid sidan av fotavtrycksmetoden.
- Finland måste försvara en rationell användning av bioenergi inom EU.
- Det måste bli lättare att acceptera träbaserad avskiljning och användning av koldioxid i EU:s klimatpolitik, och en omfattande användning av tekniska kolsänkor måste främjas i hela Europa.
- Vid planeringen av klimatpolitiken måste man också ta större hänsyn till om de materiella och andra resurserna är tillräckliga, kostnadseffektivitet samt ekonomiska och geopolitiska realiteter.
- Utsläpp från konsumtion och byggande bör beaktas bättre i de klimatpolitiska målen.
- Övergången från fossil energi får inte innebära att kritiska sårbarheter och beroenden förvärras. Energinätens störningstolerans måste snarast stärkas.

Bioekonomi och skogar skapar hållbar tillväxt

En hållbar skogsbaserad bioekonomi kan samtidigt minska EU:s kritiska beroende av externa fossila och andra råvaror, stärka skogens kolsänkor och biologiska mångfald samt skapa en grund för innovation och nya företag. Aktiv skogsförvaltning i kommersiella skogar är avgörande för att minimera avskogningen och bibehålla kolsänkorna. Hållbart producerade skogsbaserade råvaror i EU erbjuder förnybara, återanvändbara och återvinningsbara

alternativ till fossila resurser. Den substitutionseffekt av fossila råvaror som möjliggörs av bioekonomin måste erkännas. Den innovativa bioekonomin erbjuder nya produktionsmetoder, produkter och tillämpningar inom områden som bioteknik, byggnation, bostäder, livsmedel, energi och medicin.

Tyvärr förstår EU fortfarande inte skogsbrukets betydelse för skogsmarken och bioekonomins potential. Under de senaste åren har kommissionen infört en stor mängd lagstiftning inom skogsbrukssektorn som undergräver modellen för hållbart skogsbruk. En del av den välmenande regleringen kan i praktiken till och med göra det svårare att motverka klimatförändringarna och begränsa användningen av förnybara material, till exempel genom att ge mer tid åt den fossila ekonomin. På många håll i Europa finns det till och med utrymme att öka den hållbara användningen av skog för att ersätta fossila råvaror och producera högkvalitativa träprodukter, samtidigt som man behåller målen att öka naturskyddet, både kvalitativt och kvantitativt, i kommersiella skogar och naturreservat.

- Skogspolitiken måste förbli ett nationellt ansvar, liksom praktiska åtgärder för att till exempel skydda den biologiska mångfalden. Finland kan inte bli ett natur- eller energireservat inom EU.
- Skogsbruk och jordbruk måste ses som en del av lösningen på klimatkrisen.
- Det framtida parlamentet och kommissionen måste erkänna bioekonomins potential och ta hänsyn till den både i lagstiftningen och till exempel vid fördelningen av forskningsmedel.

Lönsamt jordbruk (CAP)

Den gemensamma jordbrukspolitikens (CAP) historia går tillbaka till efterdyningarna av andra världskriget, då framtiden för den europeiska jordbrukssektorn måste säkerställas, liksom tillräckligt med livsmedel för medborgarna. Den gemensamma jordbrukspolitik blev fullt operativ 1962. Sedan dess har den gemensamma jordbrukspolitik syftat till att modernisera den europeiska produktionen och öka dess produktivitet.

EU:s gemensamma jordbrukspolitik handlar fortfarande om att garantera en tryggad livsmedelsförsörjning i EU, livsmedel till rimliga priser för konsumenterna och en skälig inkomst för jordbrukarna. Den har förändrats över tid, med politiska prioriteringar, ökad forskningskunskap och utvidgningar. Att bekämpa och anpassa sig till klimatförändringarna, hållbar användning av naturresurser och landsbygdsutveckling har också blivit allt viktigare under årens lopp. I dag är jordbrukspolitik en av EU:s mest integrerade politikområden och står för omkring 30 % av EU:s budget.

För den nuvarande CAP-perioden 2023-2027 har överdrivna detaljer, byråkrati och stelbenthet redan blivit en utmaning i ett tidigt skede. Vid planeringen av nästa CAP-period måste fokus ligga på att säkra den europeiska livsmedelsproduktionen igen. Produktionsförhållanden och jordbruksstrukturer varierar från en medlemsstat till en annan, vilket är anledningen till att EU:s gemensamma jordbrukspolitik måste hållas på en mer strategisk nivå och tillåta medlemsstaterna att hitta nationella lösningar som bäst tjänar en hållbar produktion.

Stödsystemet måste optimeras på både europeisk och nationell nivå så att de minskande resurserna används bättre för att skydda det livsmedelsproducerande jordbruket. Jordbrukets konkurrenskraft måste stärkas genom att minska byråkratin och onödig reglering. Stödsystemen måste bli mer flexibla för att bli mer dynamiska. Utveckling och införande av ny teknik kan också bidra till den europeiska produktionens konkurrenskraft.

Livsmedelsproduktionen och livsmedelsförsörjningen måste ses som en del av EU:s övergripande säkerhet och strategiska oberoende. Försörjningstryggheten för insatsvaror till jordbruket inom unionen måste stärkas som en del av krisberedskapen. Detta gäller både proteinproduktion och t.ex. gödselmedel. Återvinning av näringsämnen måste främjas för att bidra till att lösa importberoendet av gödselmedel.

Det europeiska jordbrukets konkurrenskraft påverkas också av jordbruksbestämmelser som ligger utanför den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket vi nyligen såg till exempel i samband med den oklara tolkningen av förordningen om avskogning. För att politiken ska vara förutsägbar vore det klokt att vänta till slutet av CAP-perioden med att samordna de nya förordningarna.

Jordbrukarna lever av naturen. Hela branschen är beroende av miljöns tillstånd, och primärproducenterna gör ett viktigt arbete för naturen. Resurssmart användning av både vattenresurser och jordbruksmark kommer att bli allt viktigare i framtiden. Vi måste fortsätta att arbeta för miljöns välbefinnande, samtidigt som vi strävar efter att säkerställa att europeiska hållbart producerade livsmedel, på grund av hur de produceras, också ger mervärde till sin producent på marknaden.

I takt med att de extrema väderförhållandena ökar behövs det också krishanteringsmekanismer. Livsmedelsproduktionen bör inte minskas i områden där klimatförhållandena tillåter ett ekoeffektivt jordbruk. Istället bör Europa sträva efter att bli en livsmedelsbod, som kan producera livsmedel utöver sina egna behov. Mekanismer för att minska utsläppen från jordbruket måste byggas på ett sådant sätt att de möjliggör livsmedelsproduktion och ger ekonomiska fördelar för jordbrukaren. Utsläpp från jordbruket måste i allt högre grad ses som utsläpp från slutanvändaren av produkten.

Förutom att optimera stödsystemet måste vi se till att tillräckligt görs på EU-nivå för att stävja orättvisa handelsmetoder. Kommissionen har lovat att lägga fram sitt eget förslag i slutet av sin period för att förbättra jordbrukarnas ställning i livsmedelskedjan och ta itu med orättvisa handelsmetoder.

För att den inre marknaden ska fungera är det viktigt att alla medlemsländer följer EU:s gemensamma djurskyddsregler. Produktionen av livsmedel som importeras till EU från tredje land kanske inte tar hänsyn till djurens välbefinnande och miljön på samma sätt som krävs av jordbrukare i EU. Detta gör europeiska livsmedel mindre konkurrenskraftiga. Importerade livsmedel bör därför omfattas av samma villkor som EU kräver av sina egna producenter.

Ukrainas eventuella anslutning till EU kommer att förändra unionens karta avsevärt ur ett jordbruksperspektiv. När EU utvidgas kommer den gemensamma jordbrukspolitiken att behöva anpassas för att se till att livsmedelsproduktionen förblir möjlig i hela unionen, även i de norra delarna av unionen.

En livskraftig landsbygd är en trygghetsfaktor. Den säkerställs bäst genom en politik som gör det möjligt för människor att bo och arbeta utanför de centrala städerna. Under den kommande kommissionen måste man också ta hänsyn till regionerna nära EU:s östra yttre gräns. Investeringar i landsbygdsutveckling kommer även fortsättningsvis att vara viktiga. Särskilda medel för nordliga glesbefolkade områden (NSPA-specialstöd) kommer att spela en viktig roll för att utjämna utvecklingskillnader mellan regioner. Det allmänna kriteriet om låg befolkningstäthet måste även i fortsättningen användas som beräkningskriterium.

Den gemensamma fiskeripolitiken måste säkerställa både välmående fiskbestånd och förutsättningar för fiskeindustrin att blomstra.

- Jordbrukets grundläggande funktion är att producera livsmedel. EU:s gemensamma jordbrukspolitik måste utvecklas utifrån ett livsmedelsproduktionsperspektiv. Den är en viktig del av Europas försörjningstrygghet och säkerhet.
- Det europeiska jordbrukets konkurrenskraft måste förbättras genom att man optimerar stödsystemet för att bättre tjäna livsmedelsproduktionen, minimerar den administrativa bördan och ser till att hållbar produktion ger mervärde.
- För livsmedelsproduktionens framtid är det avgörande att produktionen sker i harmoni med miljön. Jordbruket måste ses som en del av lösningen på miljö- och klimatfrågorna, inte som ett problem.
- Det måste vara möjligt att producera livsmedel på ett lönsamt sätt i hela Europeiska unionen, även efter eventuella utvidgningar.
- Landsbygdsområdenas livskraft måste bevaras.

